

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Quot malis obnoxius carcer sit corpus, à quo meritò liberationem
petimus, si cælestia sapimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Sanus tibi esse videris? Detrahe medicamenta, & vide, quid potes. Nam ex quo nascimur, necesse est, ut moriamur. Morbus hic necesse est, ut ad mortem perducatur. Certè medici, quando agros inspiciunt, hoc dicunt, verbi gratia, Hydropicus est iste, moritur. Hic morbus non potest curari. Elephantiosus est, nec morbus iste curari potest. Phthificus est, quis hoc curat? Necesse est, ut pereat, necesse est, ut moriatur. Ecce iam dixit medicus, Phthificus est, non potest, nisi moriatur. Et tamen aliquando & hydropicus non inde moritur, & elephantiosus non inde moritur, & phthificus non inde moritur, & tamen necesse est, ut quisquis natus fuerit, inde moriatur. Moritur, inde non potest aliter. Hoc & medicus, & imperitus pronuntiat; sed etsi tardius moritur, numquid idè non moritur?

V.

Innumeri igitur sunt corporis morbi; immò si famem morbis apponamus, continui sunt morbi, qui non rarò ad tantam acerbicatem acuuntur, ut non solùm ad mortem certam ducant, sed etiam ut mors ipsa tolerabilior, immò optabilior mortalibus videatur. Posset ex his fortasse etiam Paulus videri fuisse, quia dixit: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Quippe Hebræis mors, per metonymiam & catachresin sæpe morbum, pestem, luem, & afflictionem quamlibet grauem significat. Vnde eo sensu Pharaon quondam dicebat: *Rogate Dominum, ut auferat à me mortem istam: mortem*, id est, plagam locustarum depascentium herbas & gramina. Et alibi legimus: *mors*, id est, amarities colocynthidarum, *in olla est*. Itaque Paulus corpus mortis accipit, pro corpore multis morbis, & ærumnis obnoxio, ex quo, ardenti desiderio, cupit ad cælestem vitam & Christum suum euolare. Quamquam si mentem illius penitus inspiciamus, non tam ille corporis dolores fugit, quàm alia, quæ ex ijs nascuntur impedimenta, ne cum Christo suo ita esset, sicut esse concupiscebat. *Audi, ò anima*, ait Hugo Victorinus, *qualis sis, onerata es peccatis, irretita vitijs, capta illecebris, affixa roembris, confixa curis, distenta negotijs, contracta timoribus, afflictu doloribus, erroribus vaga, suspitionibus inquieta, sollicitudinibus inquieta, aduena in terra inimicorum, coinquinata cum morbis, deputata cum ijs, qui in inferno sunt*. Hinc quis non vellet liberari? Hinc Pauli, & animæ sponsum suum Christum amantis votum est, ut idem auctor

Rom. 7: 24.

Exod 10. 17.

Hugo de S.
Victor. lib de
spir. & anim.
cap. 62.

thor ait: *Quando veniam, & apparebo ante faciem Domini, ad videndum eum in bonitate electorum suorum, ad latandum in latitia gentis sue, ut laudetur cum hereditate sua? Quando videbo civitatem illam, de qua dictum est, Platea tua Ierusalem sternentur auro mundo, & in te cantabitur canticum latitia, & per omnes vios tuos ab universis dicetur Alleluia? O civitas sancta, civitas speciosa, de longinquo te saluto, ad te clamo, te requiro; desidero enim videre te, & requiescere in te: sed non sinor carne retentus. O civitas desiderabilis; muri tui lapis unus, custos tui ipse DEVS, cives tui semper lati; semper enim gratulantur in visione DEI. Hæc sunt, quæ trahebant Apostolum, ut exclamaret: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?* Quamvis & corpus mortis huius, plenum tot afflictionibus, stimulos addebat, ut ad felicem illam habitationem anhelaret. Quam ob causam etiam David gemebundus dicebat: *Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est!* Quid isti non facerent spe veniendi ad beatas sedes; cum alij ob solos morborum dolores, mori malint, quàm diutiùs ægrotare, sibi que violentas manus inferant? Nec enim sine causa monet sapiens: *Fili, in infirmitate ne despicias te ipsum;* & Hippocrates in suis præceptionibus jubet, ut medicus curet, ne ægrotus mente turbetur, cum plurimi propter doloris excessum desperantes, se ipsos vita exuant. Et nos ipsi vidimus, qui in dentium cruciatu, ex impatientia, parieti caput illiderent, & animam ipsam mallent elidere, quàm tam enormes amplius dolores sustinere. Quamquam ira stupidi sumus, ut etiam extra morbum non videamus, quàm multa nos incommoda exagitent, quàm malè nobis conveniat hoc corpus: nunc de capite, nunc de ventre, aut de pectore, aut de faucibus querimur. Aliàs nervi nos, aliàs pedes vexant: nunc dejectio, nunc destillatio; aliquando superest, aliquando deest sanguis: hinc atque illinc tentamur, & expellimur:*

ait Sapiens mundi.

Idem cap. 60.

Rom. 7. 24.

Psal. 119. 5.

Eccel. 38. 9.

CAPVT